

ע"פ 7472/11/13 - בסט קאר חברה לשרותי רכב בע"מ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 7472-11-13 בסט קאר חברה לשרותי רכב בע"מ נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופט בן-ציון גרינברגר
המערערת	בסט קאר חברה לשרותי רכב בע"מ
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטות בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים (כב' השופט א' גורדון) מיום 1.10.13 עד 6.10.13 (להלן: "החלטות בית משפט קמא") בתיקים שהתנהלו תחת תיק מוביל 11345/2005, ואלו הם: 11345/2005; 10955/2006; 9781/2005; 6632/2006; 10012/2006; 9712/2006; 5598/2005; 8512/2005 (להלן: "התיקים").
2. המערערת הגישה בבימ"ש קמא בקשות לעיכוב ביצוע בתיקים, בטענה כי התיקים התיישנו. מדובר בתיקים על דו"חות חניה המוגדרים בדין הפלילי כעבירות מסוג חטא, ועל כן חל עליהם סעיף 10(3) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982, הקובע תקופת התיישנות של שלוש שנים. לטענת המערערת, לא קיבלה הודעות או התראות על חוב במשך שש שנים לאחר שהתיקים הסתיימו, ועל כן התיקים התיישנו.
3. ב"כ המשיבה התנגד לבקשות לעיכוב ביצוע, ונימק כי מדובר בפסקי דין שניתנו בנוכחות המבקשת ובידיעתה, ברם המבקשת בחרה להתעלם מהם. המשיבה שלחה התראות ודרישות תשלום, כפי שניתן לראות בתיק בית המשפט. בנוסף הוגש לנוחיות בימ"ש, פלט אישורי המסירה המעיד על קבלת ההתראות ודרישות התשלום, ועל כן יש להמשיך בהליכי גבייה.
4. לאור תגובת המשיבה, ניתנו החלטות בבימ"ש קמא בתיקים האמורים, הקובעות כי "לנוכח עמדת המאשימה וצורפותיה, אין ממש בטענה להתיישנות הקנס. הבקשה נדחית".
5. על החלטות אלו מוגשת הערעור שלפניי.

טענות המערערת

6. לטענת המערערת, טענת המשיבה כי התראות נמסרו למערערת נטענו באופן סתמי ללא אסמכתאות וללא אישורי מסירה, והחלטות בימ"ש קמא ניתנו על בסיס תגובת המשיבה, מבלי שניתנה למערערת הזדמנות להשיב לטענת

המשיבה ולהתייחס לטענה כי נשלחו אליה התראות.

7. על כן, נטען כי בימ"ש קמא טעה בכך שלא נתן למערערת הזדמנות להגיב, וטעה בכך שלא קיים דיון בבקשות המערערת, ובפרט כאשר טענות הצדדים סותרות אחד את השני.

8. עוד נטען כי תדפיס המחשב שצורף לתגובת ב"כ המשיבה ניתן להפיק מכל מחשב ביתי ואינו כולל מספרי משלוח או דואר רשום או העתק מאישור המסירה. ללא מספרי משלוח נמנעת מהמערערת הזכות הבסיסית להפריך את תגובת המשיבה.

9. על כן עותרת המערערת לקבל את הערעור ולבטל את החלטות בימ"ש קמא, או להחזיר התיק לבימ"ש קמא להמשיך שמיעת הראיות.

מסגרת ההליך

10. אציין כי החברה מיוצגת ע"י מר קרויזר, סגן מנהל החברה. בדיון הראשון טען טענה נוספת (שיש לה אזכור לא ברור וללא אסמכתאות בסעיף 3 להודעת הערעור), והיא, כי בשנת 2007 הגיעה המערערת להסדר עם המשיבה לניקוי חובות ושילמה, והיא סברה שהחובות האמורים היו כלולים בהסדר (להלן: "הסדר הפשרה"). עוד טענה כי אחד מהתיקים (5598/2005) הוא כלפי חברה אחרת ולא כלפי המערערת.

11. ב"כ המשיבה השיב בדיון, כי לגבי תיק 5598/05 כבר נעשה ניסיון של החברה לטעון את הטענות הללו, והן נדחו בהחלטת בימ"ש. עוד הודגש כי הסדר הפשרה נעשה על דו"חות חניה שלא הגיעו לבית משפט; בעוד שאנו עוסקים בדו"חות חניה בהם הגישה המערערת בקשה להישפט, ומר קרויזר היה נוכח בדיון הערעור בנוגע לתיקים הללו שהתקיים בפני השופט נועם. הפלט שהוצג לבימ"ש קמא הוא פלט אישורי מסירה שהוצא ממחשב בית המשפט. כן נטען כי אצל המשיבה נמצאים אישורי מסירה שנמסרו כדן למערערת בין השנים 2007 - 2010, והוצגו למר קרויזר אישורים באופן מדגמי.

12. מר קרויזר טען כי מאז שנת 2009 לא התקבלה שום דרישת תשלום על חובות אלו, וכי הוא לא ראה את אישורי המסירה והם לא הוצגו לבית משפט קמא. ב"כ המשיבה לא סירב להראות למר קרויזר את כל אישורי המסירה, אך ציין כי אם יצטרך לעשות כן, יעמוד על הוצאות.

13. נוכח האמור, הוריתי כי למערער תינתן הזדמנות נאותה לעיין במלוא האישורים שבידי ב"כ המשיבה, ולאחר העיון תודיע המערערת האם היא עומדת על הערעור, ואם כן, יתקיים דיון לגופו של עניין.

14. לאחר שהמערערת עיינה במסמכים שבידי המשיבה, הודיעה לבימ"ש כי אין במסמכים בכדי לאיין את טענות המערערת, ועל כן יש להמשיך ולדון בתיק.

15. טענות הצדדים נשמעו וניתנה הוראה להגשת סיכומים בכתב.

טענות המערערת בסיכומים

16. המערערת טוענת כי אין חולק שהאסמכתאות המצויות בידי המשיבה לא הוגשו לבית משפט קמא ולא נמסרו

למערכת עובר להחלטת בימ"ש קמא, למעט תדפיס שהוגש בפני בימ"ש שלא ברור מי ערך אותו ומה מקורו. כן לא ניתן לומר מהתדפיסים מהו תוכן המסמכים שהיה מצורף למשלוח, ולמי נמסר.

17. כיוון שלא הוגש פירוט משלוחים או אסמכתאות למערכת נגרם נזק ראיתי בכך שלא ניתנה לה הזדמנות להכחיש את המשלוחים, כאשר לטענת המערכת דברי הדואר לא הגיעו אליה.

18. המערכת טוענת שבמסגרת הערעור אין ביכולתה של המשיבה להגיש מסמכים חדשים, בבחינת תיקון מחדל, שהיה על המשיבה לעשות לפני בית משפט קמא. המערכת עומדת על טענתה כי בית משפט קמא קיבל את החלטותיו ללא תשתית ראיתית, וכי המשיבה לא הגישה כל ראיה שיש בכוחה לסתור את טענותיה המבוססות של המערכת על כך שלא קיבלה הודעות מהמשיבה בנוגע לתיקים הללו.

19. המערכת מוסיפה כי על פי פסק הדין בת.א. 5491/03, בו הצדדים הגיעו להסדר הפרשה האמור, הוסכם שהסכום שישולם הוא לסגירת כל הדו"חות שהצטברו עד שנת 2007, ולכן למערכת הייתה סיבה טובה להניח שכל הדו"חות והתיקים הפתוחים שעד ליום 31.1.07 כלולים בהסדר, ולא הייתה סיבה כלשהי לגבות מהמערכת סכום כלשהו.

טענות המשיבה בסיכומים

20. המשיבה טוענת כי המערכת הורשעה בכל התיקים אשר בגין הגישה את הערעור, נציגי המערכת נכחו בכל הדיונים שהתקיימו וקיבלו לידיהם את פסקי הדין, לרבות גזרי הדין והדרישות לתשלום מבית משפט קמא. המערכת בחרה להתעלם מהוראות פסקי הדין ולא לשלם את חובה, תוך זלזול מוחלט בהחלטת בית המשפט ובהתעלמות מדרישות התשלום של מזכירות בימ"ש קמא. למערכת נשלחו גם התראות לתשלום החובות שנצברו.

21. המשיבה טוענת כי למערכת ולנציגיה דו"חות וחובות חניה רבים, וניסיון רב בהליכים הפליליים בביהמ"ש לעניינים מקומיים. בעבר ניסתה המערכת להתחמק מתשלום חובותיה על ידי הגשת בקשות סרק דומות תוך ניסיונות לסמא את עיני בית המשפט על ידי ערבוּב בין חובות דו"חות חניה רבים אשר לחובתה, וכעת היא מנסה לעשות זאת באמצעות הסדר הפרשה. ברם, התיקים עליהם הוגש עיכוב הביצוע אינם תיקי דוחות חניה אלא שייכים להליכים פליליים שהתקיימו בבימ"ש קמא ושהסתיימו בהרשעה ובגזרי דין כנגד המערכת אשר נציג המערכת מר קרויזר קיבל לידי.

22. המשיבה מוסיפה כי המערכת מנסה שוב להטעות את בית המשפט בטענה כי אין קשר בינה לבין חברת ניו בסט חברה לשירותי רכב בע"מ (להלן: "ניו בסט"), ולטעון כי תיק 5598/2005 אינו נוגע למערכת. אלא, שלפי הסכם הפרשה במסגרת ת.א. 5491/03 ניכר כי נציג המערכת חתם על הסדר פרשה הכולל תיק של ניו בסט.

23. כאשר לטענה כי התיקים האמורים היו כלולים בהסדר משנת 2007, טענה זו כבר נדונה במסגרת ת.פ. 5598/05, ונדחתה בהחלטת השופטת לארי-בבלי מיום 1.7.11.

24. כאשר לטענת המערכת כי שילמה למעלה מ-134,000 ₪ בגין חובות חניה לעיריית ירושלים, כאשר לא הציגה אסמכתאות לכך - מצינת המשיבה כי מבדיקה במערכת העירונית עולה כי לחובת המערכת סך של כ-140,000 ₪, ומכאן נראה כי המערכת ממשיכה בהרגלה ומתעלמת מדרישות תשלום שנשלחות אליה.

25. המשיבה טוענת כי טענת המערכת שלא קיבלה אישורי מסירה ולא ידעה על החוב, הופרכה כבר בבימ"ש

קמא. הפלט שהוצג בבימ"ש קמא נסמך על אישורי מסירה המתקבלים מדואר ישראל ועל כן הוא מהווה רשומה מוסדית אשר יש בה כדי להוות ראיה קבילה להוכחת אמיתות תכנה בכל הליך משפטי, לרבות בענין הכתובות אליהן נשלחו הודעות תשלום הקנס ומועדי המשלוח. כן מנהלת הגבייה הסבירה בבית משפט קמא מהו פלט המחשב וכי הוא נסמך על אישורי המסירה.

26. המשיבה מצינת כי בית משפט זה הורה ליתן למערערת הזדמנות לעיין בכל אישורי המסירה. מר קרויזר התייצב במשרדי המשיבה וקיבל את פלט אישורי המסירה וכן את כל אישורי המסירה כפי שהתקבלו מדואר ישראל. מר קרויזר עבר עם ב"כ המשיבה על כל תיק ותיק והוכיח לו כי לא חלה התיישנות על החוב, היות והמערערת קיבלה לידיה את כל דרישות התשלום וההתראות כדין. למרות האמור, המערערת לא שילמה את חובה, ולטענת המשיבה, המערערת הציגה לבית המשפט תצהיר שיקרי בבית משפט קמא, על פיו לא קיבלה את ההתראות.

27. ב"כ המשיבה מדגישים כי מדובר בתיקים ישנים מאוד, מלפני 8-9 שנים והיה צורך לשחזר את כל התיקים. לצורך כך, ב"כ המשיבה, מתמחה ומספר פקידים נאלצו לזנוח עבודתם השוטפת ולנבור בארכיב המשיבה וכן לזמן תיקים ממזכירות בית המשפט לעניינים מקומיים. פעולות אלו גזלו זמן עבודה לא מבוטל ומשאבים רבים שלא לצורך. על כן מבוקש לדחות את הערעור ולחייב את המערערת בהוצאות לדוגמה.

28. כן צוין, כי הואיל ולא ניתן עיכוב ביצוע בערעור שלפניי, החוב כבר נגבה באמצעות חברת עורכי דין האחראית על שירותי הגבייה של בימ"ש קמא.

דין והכרעה

29. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בתיק, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות.

30. הואיל ופלט המחשב מסתמך על אישורי מסירה מדואר ישראל, סבורני כי בימ"ש קמא היה יכול להסתמך על הפלט אף ללא העתק מאישורי המסירה. בימ"ש קמא לא היה חייב לקיים דיון בנושא, ולאור האמור היה רשאי לדחות את הבקשה לעיכוב ביצוע ולקבוע "לאור עמדת המאשימה וצירפותיה, אין ממש בטענה להתיישנות קנס".

31. חשיפת אישורי המסירה (שדרשו לשם כך חיפוש ושחזור תיקים ישנים מאוד), ניתנה נוכח עמדתה הנחרצת של המערערת כי לא קיבלה את ההתראות, טענה שהוכחה כלא נכונה.

32. יש לציין כי ב"כ המשיבה צירפו לסיכומים את העתקי אישורי המסירה של תיקים ישנים אלו, יחד עם הפלט שהוגש לבימ"ש קמא. המערערת התנגדה בסיכומיה (עוד טרם צירופם) לכך שהמשיבה תגיש את אישורי המסירה, הואיל והן ראיות שלא הוגשו לבית משפט קמא.

טענה זו של המערערת יש לדחות. המערערת ביקשה לראות את אישורי המסירה, ביהמ"ש הורה למשיבה לאפשר לנציג המערערת לעיין בהם. יש לאישורים הללו חשיבות בהכרעה בערעור, ואין הצדקה לאסור את הגשתם בנסיבות אלו.

33. מכל מקום, ברור מדוע המערערת מתנגדת להגשת אישורי המסירה, שהרי הם סותמים את הגולל על טענת המערערת כי לא קיבלה את ההתראות. כן הם תואמים את פלט המחשב שהוצג בבית משפט קמא, ובו התארכים בהם בוצעו המסירות למערערת. בהקשר זה ראוי להעיר כי גם המערערת צירפה ראיה, הסכם הפשרה משנת 2007, כאשר

הוא לא צורף לבקשה לעיכוב ביצוע בבימ"ש קמא, ואף לא להודעת הערעור, אלא צורף לסיכומים.

34. לאור האמור, התצהיר שהוגש מטעם המערערת לבית משפט קמא, בו נטען כי המערערת לא קיבלה את אישורי המסירה - הוכח כאינו נכון.

35. כן אין מקום לטענה של נזק ראייתי מצד המערערת, קל וחומר כאשר קיימים אישורי מסירה כדין. לא ברור איזו טענה הייתה יכולה המערערת להעלות כנגד אישורי המסירה בבית משפט קמא, ואכן, גם לאחר העיון באישורי המסירה אין למערערת טיעונים של ממש כנגדם.

36. כן אין מקום לטענה חוזרת כי התיקים הם חלק מהסדר הפשרה משנת 2007, או שלמערערת הייתה סיבה טובה לסבור כך. טענה זו כבר הועלתה בבית משפט קמא, והשופט לארי-בבלי דחתה אותה בהחלטתה מיום 10.7.11. כן יש להבחין בין ההליך האזרחי אשר במסגרתו הגיעו להסדר הפשרה, לבין ההליכים הפליליים בהם עסקין. עוד יצוין, כי לאור התנהלותה של המערערת, לא מתקבל על הדעת שהיא סברה שמדובר בתיקים הכלולים בהסדר. הרי במצב האמור, המערערת לא הייתה רשאית להתעלם מההתראות ודרישות לתשלום שהגיעו אליה שוב ושוב באותם תיקים, בעקבות גזרי דין חלוטים, והייתה צריכה להודיע כי הם כלולים בהסדר.

37. באשר לטענה הרפה כי התיק נגד חברת ניו בסט אינו רלוונטי למערערת, אין אלא להפנות להסדר הפשרה, בו נקבע כדלקמן: "על יסוד הצעת בית המשפט, הגענו להסכמה לפיה תשלם התובעת לנתבעת לסילוק תביעותיה וכן לסילוק תביעת חברת ניו בסט חברה לשירותי רכב בע"מ.". הואיל ובהסדר הפשרה הסכימה המערערת לשלם חוב הרשום על חברת ניו-בסט, איני מקבל את הטענה שנטענה כלאחר יד כאילו שהתיק הנוכחי נגד חברת ניו בסט אינו רלוונטי למערערת.

38. אין אלא לומר, כי המערערת הובילה להליך משפטי ארוך בו ביקשה עיכוב ביצוע בבימ"ש קמא והן בערכאות הערעור, על בסיס טענה כי חלה התיישנות על התיקים הואיל ולא קיבלה התראות לתשלום מהעירייה - כאשר הראיות מובילות למסקנה שהמערערת אכן קיבלה את ההתראות. הדבר מהווה ניצול לרעה של הליכי בית משפט. זאת במיוחד, כאשר לאחר שהוצגו בפני נציג המערערת אישורי המסירה, המשיכה המערערת לעמוד על הערעור.

39. לאור האמור לעיל, הערעור נדחה.

40. באשר להוצאות המשיבה, מלבד התנהלותה של המערערת ודחיית טענותיה, מקובלת עליי טענת המשיבה כי השקיעה מאמצים, כוח אדם ושעות עבודה רבות לשם שחזור התיקים הישנים לשם הצגת אישורי המסירה לנציג המערערת.

41. על בסיס האמור, אני מחייב את המערערת בהוצאות המשיבה בסך של 30,000 ₪.

ניתן היום, י"ג תמוז תשע"ה, 30 יוני 2015, בהעדר הצדדים.